

๖๕. ตาชำปากเปิด

ลูกเคยทำของหาย คุณยายของลูกก็แนะนำว่า ถ้าของหายให้ตาชำปากเปิดช่วยหาสิ ตาชำปากเปิดเป็นกายละเอียดเขาสามารถหาของที่หายไปให้เจอได้ทุกอย่าง โดยการเรียกชื่อเขา ตาชำปากเปิดๆ ไปเรื่อยๆ แล้วนิภาพของที่หายไว้ในใจให้ชัด

ลูกก็ลองทำตามดู ปรากฏว่าหาเจอจริงๆ บางทีเจอแบบไม่น่าเชื่อ เช่น บางทีเราหาของที่หายไปในชั้น มองหาแล้วมองหาอีกไม่เจอ จนอารมณ์เสีย แต่พอบอกตาชำเท่านั้นแหละ ก็เลื้อบไปเห็นของที่หายไปในชั้นนั้นจริงๆ คุณยายเคยเล่าให้ฟังว่า บางคนทำแหวนเพชรหายไประยะเวลานานมากแล้ว พอบอกตาชำปากเปิด

ลักครู่เจอแหวนเพชรมาอยู่บนเตียงเลย

กรณีเจอของที่หายไปแล้ว ต้องมีข้อ
แลกเปลี่ยนให้ตาขำ คือ ต้องเอามะขาม
เปียก ๑ เม็ด คลุกกับเกลือ แล้ววางไว้ให้
ตาขำนอกชานบ้าน หรือที่โล่งแจ้ง แล้ว
บอกตาขำให้มารับไป ทำอย่างนี้เพื่อ
เป็นการตอบแทนที่ช่วยหาของให้ แต่ถ้าไม่
ทำ ก็จะทำให้มีอาการปวดท้อง

ตาขำปากเปิด มีจริงหรือไม่ เป็นใคร
ทำไมต้องมาทำหน้าที่หาของหาย และ
ชอบกินแต่มะขามคลุกเกลือด้วยคะ และ
การหาของด้วยวิธีนี้ดีหรือไม่ ควรเลิกไหม
คะ

คุณครูไม่ใหญ่

ตาขำปากเปิด ไม่มีจริง เป็นเพียง
นิทานพื้นบ้านที่ผู้เฒ่าผู้แก่แต่งขึ้นมา เพื่อ

ให้คนที่กำลังหาของ แล้วอารมณ์กำลังไม่ดี
นั้นให้ใจเย็นๆ อารมณ์ดีขึ้น พออารมณ์ดี
ขึ้น ก็จะหาของที่หายเจอ เพราะนึกถึง
ภาพของหายให้ชัด ด้วยใจสบาย แล้วนึก
ว่า เราไปลืมไว้ที่ไหน ค่อยๆ นึกไปเรื่อยๆ
ส่วนเรื่องมะขามคลุกเกลือก็เป็นเรื่องที่ผูก
เสริมเข้ามาทำให้เกิดความเชื่อมั่น น่าเชื่อ
ถือยิ่งขึ้น แต่พอเราไม่ให้แล้วปวดท้อง
เพราะเรากังวล

การหาของด้วยวิธีนี้จะทำให้สมอง
ไม่เกิดประโยชน์อะไร ลืมใจเย็นๆ ค่อยๆ หา
ค่อยๆ นึกว่า เราลืมไว้ตรงไหน จะดีกว่า
วิธีแก้ไขที่ดี คือ จัดบ้านให้เรียบร้อย เวลา
หยิบก็ง่าย หายก็รู้ ดูก็งาม ตามก็เจอ นี่
คือวิธีแก้ของหาย

๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗